

۲۰ درصد از جمعیت با پایین‌ترین درآمدی جامعه تنها ۵.۹ درصد از درآمدهای کشور را در اختیار داشته و در طرف دیگر ۲۰ درصد جمعیتی بالاترین درآمدی جامعه به تنهایی ۴۷.۵ درصد از درآمدهای جامعه را به خود اختصاص داده‌اند.

۴۷.۵ درصد درآمد در جیب ۲۰ درصد از جمعیت؛

براساس گزارش مرکز آمار ایران ضریب جینی کشور در سال ۱۴۰۲ با ۰.۰۱۰۲ افزایش به ۰.۳۹۷۹ رسید و مطابق آن سهم ۲۰ از درصدهای پرتیرین جمعیت کشور از توزیع درآمدها به ۴۷.۵ درصد رسیده است.

به گزارش اسپادانا خبر، ضریب جینی یکی از مهم‌ترین شاخص‌های سنجش نابرابری درآمد در جامعه است. ضریب جینی عددی است بین صفر و یک که در آن صفر به معنی توزیع کاملاً برابر درآمد یا ثروت و یک به معنای نابرابری مطلق در توزیع درآمدها است.

مرکز آمار ایران طی گزارشی ضریب جینی خانوارهای ایرانی در سال ۱۴۰۲ را منتشر کرد که براساس آن این ضریب برای خانوارهای کل کشور ۰.۳۹۷۹ است که در مقایسه با سال قبل ۰.۰۱۰۲ افزایش نشان می‌دهد. همچنین ضریب جینی خانوارهای شهری و روستایی کل کشور به ترتیب ۰.۳۸۲۰ و ۰.۳۵۸۳ است که نسبت به سال قبل به ترتیب ۰.۰۱۲۴ افزایش و ۰.۰۰۰۶ کاهش نشان می‌دهد.

براساس این گزارش سهم بیست درصد کم هزینه‌ترین و پرتیرین جمعیت به ترتیب ۵.۹۵ و ۴۷.۵۰ درصد و نسبت ده، بیست و چهل درصد پرتیرین به ده، بیست و چهل درصد کم هزینه‌ترین جمعیت در کل کشور به ترتیب ۱۳.۹۵، ۷.۹۹ و ۴.۲۰ است. به عبارت دیگر ۲۰ درصد از جمعیت با پایین‌ترین درآمدی جامعه (دو دهک کف درآمدی) تنها ۵.۹ درصد از درآمدهای کشور را در اختیار داشته و در طرف دیگر ۲۰ درصد جمعیتی بالاترین درآمدی جامعه (دو دهک سقف درآمدی) به تنهایی ۴۷.۵ درصد از درآمدهای جامعه را به خود اختصاص داده‌اند.

در حوزه توزیع درآمد شاخص‌های دیگری همچون شاخص تیل، اتکینسون و پالما نیز برای تبیین بهتر وضعیت پردرآمدها و کم درآمدها وجود دارد که شاخص پالما به ۱.۹۵ و شاخص تیل به ۰.۲۷۲۳ رسیده است. همچنین شاخص اتکینسون ۰.۲۳۴۹ است.

سهم بیست درصد کم هزینه‌ترین و پرتیرین جمعیت در مناطق شهری به ترتیب ۶.۶۰ و ۴۶.۵۴ درصد است و نسبت ده، بیست و چهل درصد پرتیرین به ده، بیست و چهل درصد کم هزینه‌ترین جمعیت به ترتیب ۱۱.۸۸، ۷.۰۵ و ۳.۸۸ است.

در مناطق روستایی کشور، سهم بیست درصد کم هزینه‌ترین و پرتیرین جمعیت به ترتیب ۶.۸۵ و ۴۳.۸۲ درصد است و نسبت ده، بیست و چهل درصد پرتیرین به ده، بیست و چهل درصد کم هزینه‌ترین جمعیت در مناطق روستایی به ترتیب ۱۰.۲۶، ۶.۴۰ و ۳.۶۵ است. همچنین شاخص پالما ۱.۵۶ و شاخص تیل ۰.۲۱۴۲ است. همچنین شاخص اتکینسون ۰.۱۹۱۹ است.

براساس این گزارش، در سال ۱۴۰۲ در مناطق شهری کمترین ضریب جینی در استان کرمان (۰.۲۶۲۵) و بالاترین ضریب جینی در استان سیستان و بلوچستان (۰.۴۱۹۸) محاسبه شده است. همچنین در مناطق روستایی کمترین ضریب جینی مربوط به استان کرمان (۰.۲۴۱۳) و بیشترین ضریب جینی مربوط به استان همدان (۰.۳۹۴۸) است.

برچسب ها: [فقر](#) [1]
[تورم](#) [2]